

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Martea, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 8 luni 1 d. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străinătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 2 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențe sunt a se adresa la:

Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancate se refuză. — Articoliu nepubliași nu se impozașă.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori 15 or. rânduri cu literă garmon — și timbre de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Starea instrucțiunii poporale în Ungaria.

Precum se scie, Ministerul r. u. de culte și instrucțiunea publică ne no-rocescă în tot anul cu căte un raport special: despre starea învățământului din patrie. Ministerul face bun lucru. Aceasta îi este datorință. Cultura e adăi identică cu existența. Preste cel fară cultură — desigur chiar încă nu — se va trece de sigur mâna la ordinea dilei. Precum nu era, bine până de curând, băgat în seamă saceroul și lipșitul misericordei contribuibilei, ci se faceau totușă fară a-l mai întreba, așa se va urma mână poimane cu cei săraci suflătoresc. Statele de adăi își cu-noseau mai bine interesele ca cele de odinoare, pentru aceea fie-carele înțesecă într-acolo: a avea căt de puțini membri necorespunzători. Această îi sunt numai o povară, și îl impiedică în emularea cu alte state. În nici un stat nu lipsește a căi preste, an deci rapoarte despre starea învățământului și tînta fie-dării, e: a ajunge că mai curînd studiul, e: care astăzi rapoarte să nu mai lase nimic de dorit.

Numai în Ungaria se urmează altceva.

Scopul rapoartelor la noi îi e: a delătură prin ele și pe baza lor pe-decile, ce se opun învățământului — culturaie — ci a desvoltării anumită direcție unilaterală. Guvernul maghiar nu-i zace la înimă atâtă progresul; propune-să la noi învățământul ori cum, săibăi el vrea — rezultat ori năibă, lucrul de căpetenie e: să aibă caracter maghiar. Că se înmulțesc în Ungaria contingentul oamenilor crescuți, aceasta puțin împoartă, vorba e: să se înmulțească maghiarii, facă se aceasta chiar și în dauna crescerii. Că și gresit principiu, de cărure sunt conduși Maghiarii, o vede chiar și miopul. Cu toate acestea lucrul stă așa și nu altcum.

Spune-i fanaticului că se află în retăcire și și l'ai făcut din cel mai

bun prieten dușman neimpăcat. Ori cine s'ar încerca la noi, a arăta maghiarilor retăcirea în care se află, e privat de om rîu și i se atribuie tendențe periculoase unității statului. Vină-i maghiarului cu raționament pedagogice despre a căror adever nu se mai înțelegește, spune-i adverul probat cu mii de exemple: că baza unei creșteri solide se poate crea numai prin mijlocirea limbii materne; și ce ai ajuns? Te pomenesc însă într-o bună dimineață cu epitele cele mai frumoase și să-ți pară bine că nu îi arăta ușă. După ce se văd maghiarii nostri față cu adverul, pe cari nu le mai poate restaura nici sofistica ceea mai caprijoasă, ca să-ți infundă gura, te trămite în România „Kinek nem tetszik itt nálunk, tessék más hová.”

Ca să nu ne atragem epitele, cu cari suntem cam dedăpi, cari de alt cum nu ne prea discreditează, ne reținem a le face imputările, pe cari le ar merita. Constatăm că noi le am cunoscut și mai înainte scopul cel urmăresc și că se să dovedim, că nu am griji, lăsăm să urmeze unele schițe din raportul ministrului de culte și instrucțiunea publică despre starea învățământului poporul în Ungaria din anul scol. 1880/81.

Ceea ce pe un ministeriu din alt stat l'ar fi facut să salte de bucurie, pe al nostru din Ungaria îl apăsa greu și nu-i lasă odihnă.

Ce e drept „între scoalele cu una limbă de propunere s'au înmulțit numărul celor maghiare.” Însă durere și eaar durere că „au crescut și numărul celor române” în decursul anului 1880/1881. „În anul 1880 au existat scoale cu limbă română ca limbă de propunere 2756, în anul 1881 s'au urcat numărul acestor-a la 2781.”

De doreros, însă e adeverul!

Sunt, precum se scie, și scoale de acelea în Ungaria, în cari pe lângă limbă maternă, e limbă de propunere și cea maghiară. Să nu vă spăriți dacă vă voi spune, că români și în

priința acestora arăta un progres în favorul lor! „În anul 1880 au existat scooli cu limba de propunere română și maghiară 394 și în anul 1881 au scăzut la 322. Nu e aceasta un aten-tat contra maghiarismului?

Acestui ministeriu îi s'ar face ne-dreptate prin imputarea: că nu și ar fi impliti datorință în punctul această! El a fost zelos, încă prea zelos! Români însăși poartă vina. Pe această să-i facem responsabil! Eată cum!

„Înmulțirea scoalelor curat românesci și scădămentul scoalelor cu limba română și maghiară se explică din împregurierea că o parte a în-vățătorilor români, cari și-au insușit limbă oficială a statului și cari aparțin partea confesiunii grecă-orientală parte celei greco-catolice au părașit scoalele confesionale, cari vegetau într-referențe neregulate și s'a dedicat altor cariere.” Aici e buba!

Sau înmulțirea scoalelor curat maghiare peste așteptare. „În anul 1880 au fost 7342, în 1881 7404 scoale maghiare.” „Înmulțirea aceasta s'a făcut în contul scoalelor germane, slovace, sérbești, croato-vendice și ruteno-bulgare.” Ajungă-ne deocam-dat atâtă, pe viitor vom regula și pe cele românești!

De acestea nu ne-ar prea prinde mirarea, căci suntem dedăpi cu ele. Când aujum însă pe ministerul, că nu se sfesește a spune în fața lumii, că „nu forță puterii statului a causat înmulțirea scoalelor curat maghiare, ei voință trează și oportunităția a părinților nemaghiari de prin părțile, în cari a lipsit agitația,“ încrezătoată gluma.

Dar apoi ce însemnează, aceea ce se dice la alt loc în raportul ministerial, altă docăt forță? Ea'n să te audim: „În celelalte comitate, în cari în proporție cu limba maternă a populației unei limbi germană, română, slovacă, sérbească sau rutene și prezentată prin per-cen-te mai mari, se va executa

art. de lege XVIII din 1879 în scoalele nemaghiare în acel mod, că se va introduce ca a două limbă de propunere limba maghiară; în privința aceasta nu mai incapă discuție.”

Bine nu e forță: săcăndu-te că uitilegea, care dispune destul de apriat „limba maghiară se introduce în scoalele poporale nemaghiare numai ca obiect obligat.”

A uitat, precum se vede, și aceea ce disește în 1 Maiu 1879 ministerul Trefort în casă deputaților, voind să aprobe proiectul de lege pentru introducerea limbii maghiare în scoalele poporale: „Nu ne-a plănit nici când prin minte niciodată acum, că să închidem scoalele cu limbă de propunere nemaghiară, să numai să le octroiem limbă maghiară ca limbă de propunere.” Asemenea să dă uitări cele dise de același în 13 Maiu 1879 în casă de sus: „Din tecstul proiectului s'aput convinge-fie-care că nu e vorba de a întrroduce în scoalele poporale nemaghiare limbă maghiară ca limbă de propunere, ci numai ca obiect obligat.”

Una vorbi și altă facetă! Bine că o scim. Te miri de ce ne va fi bună și speranța aceasta!

Deși rapoartele la noi, după cum am avut ocazie a vedeu, nu urmărește aceea, ce urmăresc rapoartele altor botezăti, totuși sunt instructive. Va fi oare consult a ne simți satisfăcuti cu aceea, ce ne atinge pe noi români în special?

Scoalele noastre s'au înmulțit! Nu e consolație nășteasta?

Să vedem însă ce se spune ră-porțul mai departe!

„Scoale române au existat în anul 1869: 2569, în anul 1874: 3057 în 1879: 2848, în 1881: 2781.” Deltă anul 1874 până la 1879 au scăzut numărul scoalelor române cu 209,

sori.” Johannicus se poarte de o cam dată de grija că statutele aduse de legat să fie primite de întreaga biserică a Bulgarilor și Vlachilor și să fie observate. O expresie egală pentru dupul imperiu o întrebănează Innocențiu în scrisoarea către arhiepiscopul din Zagora (27 Noemvrie 1202).

Kalojoannes însă se numi după aceasta imperator Bulgarorum și asigură pe Papa, că Grecii îl facuseră prin Patriarchi propuneră și de a încoronare de imperat și de a'dă și un patriarch, căci fară un asemenea, împărățu nu poate sta³). Dar el voiesc să fie serv al stului Petru și al Sfintării Sale. După asta Innocențiu, care încă la 10 Septemvrie 1203 l'numea pe Kalojoannes „Domn al Bulgarilor”, se decide la 25 Fe-

bruarie 1204 să l'recunoască de rege al Bulgarilor și Vlachilor⁴⁾ și e trimisă coroana și sceptru; să pue să îl incoroneze rege, să ridice pe arhiepiscopul din Tirnowo la rangul de primat (na patriarch) al regelui Bulgarilor și Vlachilor, și i dea acestuia drept de a incorona pe regii Vlachilor și Bulgarilor, de a sfinti în orice biserică a Bulgariei și Vlachiei chrisma, după care urmă declararea decisiuă a imperiului întregiei Bulgarie și Vlachii.⁵⁾

În scrierea, prin care Kalojoannes predă în calitate de imperator al întregei Bulgarii și Vlachii, imperiul său scaunul papal, vorbesc de repetate ori de foști împărați ai Bulgariei Simeon, Petru și Samoil.⁶⁾ Este așa de semnificativ, că chiar acolo, unde era interesul de hui de a'i numi strămoșii săi, el întrebănează numai terminul *prædecessores*, numindu-i cu

totate acestea împărați, precum se numește el însuși și pe lângă, cari vorbesc de un împărat al Bulgariei și Vlachiei. Abia atunci când cei direct dela papa Innocențiu, ca nou arhiepiscop de Tirnowo și primat al întregiei Bulgarie și Vlachii să se ridică patriarch, se se erige un patriarch permanent în imperiul său, el însuși să fie încoronat⁷⁾ vorbesc de împărații Simeon, Petru și Samoil nu numai ca de neșe predecesori, ci ca de strămoși. Innocențiu se ferește a l'recunoască de împărat; dar vorbesc despre el cu terminii „rex Bulgarorum et Vlachorum qui imperat;⁸⁾ menționează că Bulgarii și Vlachii co-boră din sânge roman,⁹⁾ ceea ce în

¹⁾ I. c. n. XLII

²⁾ me dominum et imperatorem totius

Bulgariae et Vlachiae l. c. n. XLIII.

³⁾ quia imperium sine Patriarchia non

startet.

⁴⁾ n. XLVI praedecessorum meorum Imperatorum Bulgarorum et Blachorum — Symonis, Petri et Samuelis progenitorum meorum l. c. pag. 29.

⁵⁾ Archiepiscopis Belesbuldensis et Pro-
stivalensis n. XLVII.

⁶⁾ Bulgarorum et Blachorum populis — descendenter etiam ex sanguine Romanorum n. XLVIII.

ear dela 1879 până la 1881 cu 67. Crescământul din anul 1881 cu 25 de scoale române făță cu anul 1880 e deci numai o mică rebonificare din perioada cea mare. Făță cu anul 1874 cu 3057 de scoale române avem să constatăm adăugări scădăment de 276 de scoale.

Vedînd acestea își vine să uști bucuria, că se simfăncă pentru crescământul din 1881 și să te cugeti serios la jumătate ce trebuie să o ia pe viitor făță cu cestiuenea școlară.

Cam slabă consolațiune!

Revista politică.

Sibiu, în 8 Decembrie.

Așa dar totuși avem și noi în Ungaria politică socială. Mercuri contele Apponyi a picat în casa deputaților Ungariei picătură politice sociale. Prilegiul la picătură politice sociale l'a dat deputatul Otto Hermann, bătându-și de la socialismul aristocratic. Conte Apponyi însă nu s'a dat în laturi din calea săgeților. El s'a declarat pe față discipul al doctrinei bismarckiane, care învăță, că este neapărat de lipsă a unor mașini statului cu o picătură de oleiu social și accentuă, între aprobări și aplauze, necesitatea întoarcerii la toate instituțiunile publice de stat, care trebuie luate în campană în favorul celor mai slabii din societate și sunt indispensabile pentru susținerea celor din urmă.

"S. d. T." adaugă la cele de mai sus: "Mărturismul că având în vedere partea practică n'avem să aşteptăm mult dela enuncațiunile contelui nobil. Conceptul ideei „miseris plebs contribuens" s'a prefăcut prea tare în cariere și sângă, ca să se poată lăpăda cu una două. În Ungaria și în oamenii încă prea mult la: a fi născut pentru „fruges consumere" ceea ce trădus liber însemnează a punte pe cei inferiori (mai slabii) din societate să lucre pentru ceilalți. Cetind discursul contelui Apponyi, fară să voin, ni se obtrude cu totul alt ceva. Nu există teren al științei și putinței omenesci, pe care să nu se simtă că Ungaria maghiară se radă în producția spirituală nemțescă și de aci se explică, pentru ce Ungaria maghiară este așa de rece față cu germanismul.

Colonisarea Maghiarilor (Cian-găilor), care trăiesc în țările rezistenței, stănesc interes foarte viu între deputați și chiar și în sferile mai înalte din Budapesta. În Duminica viitoare se va întruni o conferință, care va alege un comitet executiv. Aceasta va luce asupra și organizarea unei agitații în toată țara.

Eri a terminat casa deputaților Ungariei desbaterea bugetului mini-

steriului de comerț și a trecut la desbaterea bugetului instrucțiunii.

Comisia financiară a desbatut a seara proiectul de lege privitor la eliberarea dilerilor (lucrători de di) de imposta și l'a acceptat pe lângă unele modificări.

Dela Lugos se telegrafează că România au invins la alegerile de vicecomite. Ron Anni, cetic în diverse țări maghiare, s'a disciplinat bine sub conducerea episcopului Mihali și de aceea au reușit cu Simionescu, candidatul lor.

In Cislaitania s'a început între Nemți politica de abstinență. De o comunitate se mărgineste politica acesta la depunerea unor mandate din consiliul scolaristic al Austriei inferioare. Se va generaliza pasivitatea nemțescă, intindându-se până și asupra parlamentului? nu se poate spune. Guvernul cislaitan privesc cu seriositate la fenomenul acest nou politic; cu toate acestea nu slăbesc, coarda arcului cu care aruncă săgeți asupra presei opozitioniei nemțesci. Confiscări de date urmează mai în toate dilele.

Dela București se scrie la „D. Ztg." din Viena, că o foaie însemnată din opozitione, consideră situaținea întrătăită insuflatoare de puțină cretere, într'u că conferența de ambasadori, care se va întruni în London, nu se va ocupa numai cu cestiuenea Dunăreană, dar și cu Egiptul. Cu aceasta însă se va pune în mișcare adeverăta cestiuină orientală, care va provoca un șir de incerteuri, care vor atinge foarte, cu deosebire stăriile mici din Orient. Cum va fi soluționată aceasta, astăzi nu se poate spune.

România, între toate staturile aceste, după poziționarea geografică are interesul cel dintâi, cu atât mai vîrstă cu căt tocmai pe România o ating mai multe cestiuină pendente, care așteaptă soluționea înțeleșul puterilor occidentale. Cor. după ce arată că puterile nu consideră de ajuns opiniile României de a ramâne păzitoarea Dunăre și a intereseelor occidentale, cu toate că pentru România aceasta e afacere de onoare; după ce punctul de gravitație al Europei a trecut la Berlin, ear Berlinul prin alianță cu Austro-Ungaria amenință pe România cu isolarea și cu pierderea influenței pe Dunăre, spune, că România cercă ajutor la Paris. Corespondentul își pune întrebarea dacă în Paris și London vor începe momentuoasele situații?

Interesant este sfîrșitul corespondenței, care susține cu toată positivitatea, că ori cum ar fi, Brățianu inclină adăugării cestiuină spre Austro-Ungaria. Nu convingerea, ci patriotiș-

mul constrinse pe Brățianu la calea acestei politici.

Mai multe țări reîmprescrătă scirea, că regale României Carol se va întâlni cu regale Italiei Umbert.

D. Gladstone și cestiuenea egipțeană.

Totuși, cu toată eminența personalului, d. Gladstone se ridică, în 1877 cu o violență ne mai potență contra opiniei lui Dicey, care fusese prima primă de țară. Toamă succese astăzi ideea de cucerire il ingroziră. De aceea, d-sa disse atunci:

„Din nenocire, pofta de cuceriri teritoriale s'a deșteptat la noi în cinci douăzeci și cinci ani din urmă (negreșită de suirea lui Napoleon III pe tron) cu o putere nenormală..... Sunt foarte convins — și aceasta convingere provine din înțărâmintele ce mi-au dat măstria mea în politică și a fost confirmată de numeroase fapte — că intinderile imperiului nostru sunt, în general, invulor unor pericole serioase, deși aceste pericole nu pot fi totdeauna immediate. Nu afirm că putem evita în totdeauna aceste intinderi; dar cred că n'ar trebui să le primim decât la casă de o absolută nevoie. Mă opun, lor, sfîndacă ele să fac adeseori prin mijloace mai mult sau mai puțin blamabile, care tind a compromite caracterul națiunii engleze în ochii lumii nepărtinioare, a cărei morală din ce în ce mai puternică actelor fie căruia stat în particular. Mă opun la aceasta intindere, fiind că ne-am umplut deja prea mult mănlile. Am luat asupră-ne nicește spunderi, pe care nici un popor nu și le-a lăsat vreodată. Grijile guvernului imperiului roman al căruia teritoriu n'avea nici o soluție de continuare, erau foarte mici în comparație cu răspunderile ce încumbă actualmente parlamentului și puterii executive a Angliei."

Ori ce comentarii ar slăbi această pagină atât de mișcătoare și atât de adeverăta. Nu este nici un amic bun al Englitreriei, care să nu se îngrijească de viitorul causei liberales. Dacă Englitră ar suferi o infrângere, numai reacționarea din toată lumea ar profită. Este dar de dorit ca ea să se concentreze în loc de a se arunca prea multeni în aventuri. D. Gladstone adaugă aceste cuvinte, pe care numai un patrioților ar dreptul de a le adresa conceptrăilor săi:

„Totuși suntem gata a alerga prin lume spre a ne realiza romanul nostru politic; dar nu ne e rușine în schimb de a neglije cu totul datorile noastre din intru."

După aceea d. Gladstone arată lămurit, prin următoarele rânduri, principalele ce rezultă pentru Engleteră din oră ce nouă anexare de teritori:

„Cel mai pacnic în oamenii cu minte trebuie să examineze în principalele lor puncte condițiunile în care trebuie să facem pe viitor resboiu. N'avem într'u nimic a ne teme nici de forță, nici de curajul, nici de isvorale ţerile. Și cu toate acestea mai rămâne o cestiuină, care mă îngrijesc în adevăr: numărul cel mic al soldaților nostri. Destul de numerosi spre a apăra insula noastră, ei nu mai sunt decât niște frâmături de nisip în comparație cu trebuințele ce ne creaază dominiația noastră în toată lumea. Se vorbesc de umiliști. Măcar de n'am suferi vr'o dată umiliștă de a depinde de curagiu altora, care costă atât de scump, pe acela care l' am cumpără! Noi trebuie în timp de resboiu, să sporem de bună voe lase soldaților și a marinilor nostri și lucrul nu e tocmai ușor: dar chiar după ce am facut tot ce e cu putință, încă n'am făcut destul. Este în totdeauna, pentru o națiune de 30 milioane oameni o stăriță superioară și aproape contrarie naturei de a voi să te însărcineze și apere ţerile locuite de aproape trei sute milioane oameni... Când comitem greșala de a spori teritoriul nostru, aceasta este o greșală pestă putință sau foarte anevoie de reparat în urmă. Mă mir că disproportionarea ce există între populația noastră și datorile ce vom avea probabilmente de îndeplinit la casă de resboiu, n'a fost considerată, mai ales de oameni speciali, ca un motiv pentru a năbusi cu înțelepciune pofta ce aveam de a întinde teritoriul nostru."

Ne pare pe putință a combate argumentația lui Gladstone. Cum va face Engleteră spre a scoate de pe pământul ei o armată în stare de a apăra, contra unei puteri militare, contrare unei coaliții putente de puteri tot deodata militare și maritim, imensele intinderi ce și anexarea de 20 de ani? Acea are așa mare grozăie de servitul obligatoriu chiar sub forma cea mai dulce, în căt se opune la tunul de sub canal, cu toate imensele avantajuri ce ar retrage industria sa. Ea va trebui să se stabilească în Egipt pe un pământ, care deschis din toate părțile n'știe nici o dată să resistă la o invașie! Se să gând-ască bine, căci acolo se vor duce și o isbească. Aceasta va fi călcău lui Achille. Puteava să se apere acolo, când armata din Indii va fi reînăudită în Afganistan și când cea mai mare parte din flota va fi condamnată să încrucișeze în canalul La Manche, și când, afară de acestea, înamicul va avea în centrul țerei chiar

trimiterea de sceptru, coroana și flămuru (vejilum) nu mai erau de ajuns; imediat după victoria Latinilor se arăta la nou rege o supărare, care se manifestă de la în scrisoarea asupra încoronării îndeplinește. Kalojoannes se numește acum rege al întregiei Bulgarie și Vlachi¹⁹⁾, iar domnia sa regnum, ceea ce însă nu exclude cuvințele βασιλεὺς și βασικία, terminul grecesc pentru imperiu. Arhiepiscopul primat vorbește din contră de încoronarea imperiului, împlinită la 8 Noemvre 1208, stil bulgar.²⁰⁾ Împărtea României a urmat. Baldwin de Flandra e acum împărat peste un imperiu, consistând din a patra parte de cum fusese, și lupta între el și împăratul rego bulgaro-roman îmbucesc. Încurând contele Enric, fratele lui Baldwin, regent al imperiului (moderator) are a no vesti despre rea naștere a bătăliei dela Adrianopolis, dela 15 Aprilie 1205, despre prinderea lui Baldwin și închiiderea

lui în temniță lui Johanicu, Domnul Vlachilor²¹⁾ care l'a atacat pe acesta cu o mulțime numenură de Vlachi și Cumani. Încoențul III se vede sălii de a interveni pentru pace între Bulgaro-Vlachi și Latinii; dar nu îi succese nici de a obține măcar eliberarea lui Baldwin, a căruia închiidere devine ceva mai suportabilă — la început fusese încărcat cu lanțuri până în gât, — dar totuși în urmă fu aruncat într-o prăpastie, cu mâinile și picioarele tăiate, unde perii în mod vrednic de plâns. Oră după ora de pe teritoriu latino-grec fură acum prăde, populația ucisă; nou împăratul nu cea de dilele lui Krum, țeară cea mai frumoasă deveni putință; numai animale săbătoare, dar nu Români și Latinii să o mai poată locui. În sfîrșit trebuie să vei însuși și Dimitrie și săl omore, la vremea de noapte, pe Românioktonos; Johanicu se desbinăse de conducețorul Bulgarilor și acesta

prință în loc de a fi ucis, să ucidă el însuși pe împăratul rega (1207).

Din cele mai de sus va fi rezultat înse cu siguranță o serie de fapte:

1. Imperiul bulgar în adeveratul înțeles al cuvântului a fost numai cel mai veci și e despărțit de domnia Asanizilor prin sângerioasa domnie a lui Basiliu Bulgaroktonos și prin dominiinarea românească.

2. Intemeitorii reînnoitului imperiu bulgar, erau Vlachi și nu Bulgari, de origine română, iar nou împărat din 1186 era vlacho-bulgar.

3. Ridicarea din anul 1186 a pornit mai cu seamă pe cumani, a atras în curențul ei și pe Bulgari și astfel adolea imperiu bulgaro-vlach să deosebește în mod esențial de cel dinainte, și un imperiu mai cu seamă vlach, care nu se numește Bulgar, pentru că frăților Vlachi le succesește, de a deveni Domni și ai Bulgariei.

4. Abia după ce aceasta s'a înțepătat, s'a născut silință de a pune pe nou nume de Domnitorii Vlachi în relații istorice și de îndrudire cu ve-

19) n. LXI
20) n. LXI.

Lui în temniță lui Johanicu, Domnul Vlachilor²¹⁾ care l'a atacat pe acesta cu o mulțime numenură de Vlachi și Cumani. Încoențul III se vede sălii de a interveni pentru pace între Bulgaro-Vlachi și Latinii; dar nu îi succese nici de a obține măcar eliberarea lui Baldwin, a căruia închiidere devine ceva mai suportabilă — la început fusese încărcat cu lanțuri până în gât, — dar totuși în urmă fu aruncat într-o prăpastie, cu mâinile și picioarele tăiate, unde perii în mod vrednic de plâns. Oră după ora de pe teritoriu latino-grec fură acum prăde, populația ucisă; nou împăratul nu cea de dilele lui Krum, țeară cea mai frumoasă deveni putință; numai animale săbătoare, dar nu Români și Latinii să o mai poată locui. În sfîrșit trebuie să vei însuși și Dimitrie și săl omore, la vremea de noapte, pe Românioktonos; Johanicu se desbinăse de conducețorul Bulgarilor și acesta

²¹⁾ a Johanicu Blachorum domino u. LXIII.

nenumărați aliați. Spre a se putea man-
tine în valea Nilului, trebuie să poată
concentra cineva acolo, în momentul
critic, patruțeći mii oameni de trupe
bune. De unde le va luce Engleteră?

Cineva nu se vâră întro aven-
tură atât de periculoasă fără un moti-
vios. Cuvântul pe care-l pune
înaintea presa engleză din dilele noastră este același, pe care-l desvoală și d. Dicey în 1877 trebuința de a prote-
ge calea spre Indii. Trebuie să citea-
scă cineva la *"Revue littéraire et politi- que"* spre a vedea cu ce ironie mușca-
toare combate de Gladstone și această
prețință trebuință și avantajul ce
oferă în această privință ocupătuna-
re Egipțiană. Nu stăruim asupra acestei
cestiuni, dar nu putem a ne abține de
a nu observa cu ce înlesnire ar putea
cineva să încidă Englezilor canalul
chiar, când ei ar fi stăpâni absolali pe
valea Nilului. Ar fi de ajuns ca o tor-
pilă bine aşezată să vine îndreptată
să scufunde unul din vasele lor curia-
sate; ca o simplă corabie mare, apar-
ținând unei puteri neutre, să fie adusă
acolo printre monoperele dăbice și scu-
fundață de a curmeziș; și canalul ar
fi închis pentru mai multe septembri-
ni cu toată garnisona din Alecsandria și
cu tot reședințele din Cairo, și cu for-
urile ce ei ar fi radicate pe termii Siriei.

Să revenim însă la principala ce-
stiune, la dificultatea sau, spre a dice
mai bine, la imposibilitatea de a ocupa
Egipțul într'un chip permanent.

D. Dicey, vorbind acum cinci ani
ca și "Times" de eri, se sfioră să mă-
ginească aceasta ocupătuna. El voia
să o limiteze la Egipțul de Jos, la Delta:
Engleteră ar ocupa acest teritoriu milita-
resc, ar administra impostele și prin
urmare ar face să înceapă apăsarea.
Prea bine! Dar dincolo de Egipțul de
Jos, ba chiar și cel din sus observă d.
Gladstone, este un imperiu întreg, Nu-
bia, Sudanul până dincolo de Abisini-
a, până la marginile Zanzibarului, un
teritoriu de cinci ori mai mare decât
Austro Ungaria, de cinci ori mai mare
decât statele Faraonilor, decât al Pto-
lemeilor și al califilor. Aceasta este
opera lui Mehemet Ali și a urmărilor
lui, cari, ori ce s'ar dice, au îndeplinit
acolo o operă de civilizație. Ce vor
face Englezii cu aceste atinse ţi-
nuri? Le vor lăsa ei ore în prada
barbariei tiranilor negri? Lăsa vor să
se dică în istorie că, spre a satisface
interesele englezee și au recunoscut această
parte a Africii în adâncă noapte
din care eșise de abia? Pețe putință!
Va trebui să mergem la Chartum. Va
trebui să mergem la Gondocaro. Apoi
d. Gladstone adunge:

Primul port, pe care-l vom ocupa
în Egipț, prin usurpare s'au cucerire
va fi aproape sigur međul unui im-
periul al Africii septentrionale, care

chiul neam bulgar, ceea ce a fost cu
totul arbitrat și eronat.

5. Intregul raport al Vlachilor
către Bulgari și Cumani căci de-a
se consideră altfel, decum se consideră
până acum. Ce deducții sunt însă
a se face dintre aceasta pentru istoria
Românilor nu mai este obiectul ac-
stor cercetări.

6. Nu se mai cade de sigur, de
a vorbi de imperiul Asanizilor, ca de
un imperiu bulgar. S'ar comite numai
aceeași eroare, în care a căzut, după
cum am dovedit, traducătorul francez
al lui Villehardouin, când a schimbat
arbitrar Blaue in Bulgarie, ștergând astfel tocmai deoseberea
caracteristică între imperiul Asanizilor
și cel bulgar de mai nainte. Dacă
prin aceasta să și perde o bucată din
istoria pur-slavă, adevărul istoric poate
căstiga numai. Imperiul era vlacho-
bulgar-cuman, dinastia vlăchiă.

(Monografie de C. cav. pe Höfler,
în "Annalele academiei din Viena.")
"Timpul".

va crește până când un nou Victoria
sau un nou Albert (nume de alătu-
rurilor din care isvoresc Nilul) ar
se vor iubi la frunțarile noastre, și
până când va ajunge pe la ecuator, la
Natal și la orașul Cap, fără a mai
vorbi de Transvaal și de riu Orange
spre Sud, nici de Abisinia sau Zan-
zibar, pe care le vom absorbi în cale
în formă de drum. și atunci, având
un imperiu mare în fiecare din cele
patru părți principale din lume, și
posedând cu totul parte a cincea, vom
fi multămăni cu întinderea teri-
toriului nostru, dar nu vom fi mai
îndeletniciți..."

În adevăr că nu! Să toate ace-
ste, spre a proteja un canal cu o
lungime de o sută și cincizeci kilo-
metri!

D. Gladstone face să răsări apoi
greață administrativă ce va intima-
pina guvernul englez în Egipt chiar.
Englezii merg acolo, aceasta să dică
și repetă pe toate tonurile, spre a
"impedea o apăsare de nesufiță".
Dar din două une: sau că Engleteră
va vorbi acolo ca stăpână absolută,
să, în acest cas, ea va stabili, tot felul
de apăsări, tolerabile sau nu; sau
să va acorda Egipțianu, ca și colo-
niilor ei libere, o autonomie întinsă,
și în acest cas, opinionea Egipțianu-
va fi favorabilă Englezilor, ci va
căuta "un stăpân independent, ini-
țiat în religiunea lui, esit din ace-
eași rasă și obiceiuit prin nasarea
"sa la recentele tradiții ale renă-
cerii sale și desvoltări sale". Atât
într-un cas și în celălalt, Egiptul,
pe care Englezii voiesc al liberă cu
voie fară voie, va fi fost una din vic-
timile "nesauțiului intereselor englezee."

Cestiiunea mai prezentă și un alt
aspect, ea trebuie să fie privată din
punctul de vedere al relațiunilor Eng-
lezierii cu puterile europene. Aci tre-
buie să cîtăm teatral fie care cuvenit
al lui Gladstone, care par a fi scrise
astăzi chiar:

"Se susține cu drept cuvenit că

sunt incurgări de unele părți

pentru a ne arunca în această întreprindere.

Așa da o mai mare însemnatate
acestor incurgări, dacă aș fi

pe deplin sigur că toate puterile eu-
ropene se sforțează să consolideze
pacea. Dar se bănuesc în genere că
unele persoane sunt dispuse a-și asigura
scăparea și preeminența lor, pu-
nând pe vecinii lor în incertitudine. Nu
pot să resping această bănuială cu
toată grabă, cu toată indignațiea
ce ar fi de dorit. Eu privesc atitudinea
probabilă a unei puteri oarecare,
adecvată a Franției, cu un simț
měnt cu totul altul. D. Dicey pare
a conta pe sălbăticină momentană a
acestei ţări. Mai la vale, d-șa ajunse
la o concluzie foarte confortabilă,
după care bărbății de stat francizei ar
fi dispusi să aproape orice politică
în stare a consolidării interesele Eng-
lezierii în istmul de Suez. Fară a mai
intră în nisice aménante, care n-ar fi
de nici un folos, declar că nu sunt
nici decum de această părere. Eu
cred că, în dina când vom ocupa
Egiptul, se va îsprăvi pentru multă
vreme cu cordialitatea relațiunilor poli-
tice dintr-o Francia și Engleteră.
Poate că nu va fi o ceară imediată,
dar va fi o ură nabușită ca și aceea
a Americii, care, pe timpul răsboiului
civil, aștepta să dâm peste ve-o in-
curcătură și ea să redobândească pa-
cea și bună starea. Națiunile au o
bună memorie.

Acestă observație mai adaugă
testu-lmitu de Gladstone, "sunt în-
dreptate, exclusiv contra ocupării
"Egiptului numai de către Eng-
leră. Ocupația mică, ar fi
din mai multe puncte de vedere, un
lucru cu totul deosebit și ar trebui
să fie privată într'un chip, cu totul
naltul."

Terminând, d. Gladstone se în-
trebă îngrijat dacă Engleteră, cu se-

tea ei de cuceriri și anexări nu este
pe cale „de a adauge la capitalul datoriei
uite și pe acela al datoriei
înălțării".

Pentru toți aceia, care cunosc nobilă
caracterul și profunditatea con-
vingerilor bărbatului, care a rostit
aceste cuvine, nu mai ramâne nici o
înălțării, că în 1882 primul ministru
englez cugetă, crede, dorește și se teme de
tot ceea ce se temea, dorea, cre-
dea și cugetea în 1877 colaboratorul
de la *"Mineteenth Century"*. De
acestă nu mai începe vrăjitoare
că în situație de excepție-ordinară ce ia
facut atât evenimentele că și serviciile
aduse, d-șa poate tot ce voe-
se. Politica pentru care d-șa se va
decide în Egipt va fi politica națiunii
chiar dacă ea ar fi combatută de cele
mai principale organe ale presei. Dela
Tel-el-Kebir d-șa se ascunde într'un
chip vădit la spatele lordului Granville
și a agentilor săi astfel că diploma-
ta bătrânei partide whig se desfă-
șură cu complesanță ca și în cele mai
frumoase dile ale lordului Palmerston.
Urmează d. Gladstone arată că nu
se interesează de această afacere tot
atât de însemnată, pentru viitorul ţă-
rei sale, ca și pacificarea Irlandei și
chiar poate că și reformarea regula-
mentului. Ca mereu comunelor,
și Engleteră va fi adaus pre-
cum se temea altă dată, "capitalul
răului" facut la capitalul datoriei
înălțării". D-șa văfi răspundător
pentru această în față istorie. De
d-șa se va lega generaționare viitoare,
când crearea unui imperiu african va
fi impovărat pe insulări protejat de
cîngătoarea sa de argint cu sarcina
serviciului militar obligatoriu, a căruia
greață prea mare nimeni n' o cunoaș-
se mai bine ca noi. Să căt pentru
Franția, plină până acum de admira-
ție pentru bravul reformator, va
sfîrși prin a nu mai face nici o de-
osebire între d-șa și lordul Granville,
ministrul afacerilor străine din 1870.
Deci, "națiunile au o bună memorie."

Varietăți.

* (Părastas.) Marti în diua de
30 Noemvre (Dina sf. Andrei) s'a să-
vârșit în biserică nouă din Cernatul
Săcelor slujirea parastasului în mem-
oria marei lui Andrei. Toate cele de-
lipă că această sărbătoare să fie cu
atât mai frumoasă și se reiașă cu
atât mai bine, fuseseră bine hotărâsi
chipuie intr-o conferință mică de
înălțători și preoți jinătă la 24 Noem-
vre a.I.

In diua amintită la 9/2 ore a.m.
în tinerimea scolară din comunele:
Satulung, Cernat, Turcheș și Bacăfă-
lău cu steagul înălțat în dolină în
fruntea supraveghiată, de corpul înăl-
țătoresc a intrat în biserică nouă și
ceea mai frumoasă din Săcele. După
slujirea s. liturghie de onor. preot de
rând Dl. Aleșe Verzea s'a început
slujirea parastasului general al ace-
stor comune cu 7 preoți în față unui
numeros public. Înainte însă de înce-
perea slujbei obiceiuită, on. preot Dl.
Victor Popa cu o voce melodioasă
și măngăitoare a rostit primul discurs
bine simțit, în care arătat însemnatatea
dilei de sf. Andrei pentru noi Români
transilvăneni de ritul ortod. orient. și
pe urmă o schiță biografică a ma-
relii Andrei, însoțită de liniami-
tele generale, în care se reprezintă ca cel
mai mare Archiereu al bisericii orient-
ului, în timpul mai nou, ca renun-
țiat bărbat de stat, ca luptător pen-
tru drepturile Românilor pe terenul
bisericesc, scolar, fundațional, politic și
social, ca luptător în fine pentru ce
e adevărat, bun și frumos. După să-
lucrarea slujbei obiceiuite a parastasu-
lui s'a rostit al doilea discurs de onor.
director scolar d. Ioan Dorca, care a
fost tot așa de bine lucrat și care s'a
putut privi oarecum ca o combinație

complinire a celui premiers. Ambele dis-
cursuri s'au avut locul și însemnatatea
lor specială pentru auditor.

Coruș format din mai mulți în-
ălțători săcieni și ajutat de dinar
I. Gavriș, care nici odată, asemenea
nici acum n'a pregetat a-și oferi bine-
voitorul D-sal concure la asemenea
ocasii, ear a mers de minune cu de-
osebire a culminat în cântarea occa-
sională: „Române îmi mult cercată”. Să
cu care s'ă încheie sărbătoarea. Dupa
acestea preoțimea și înălțătorimă
asistență a fost invitată la prânz de
onorabilul și mult opitabilul preot,
d. C. Urdean.

Astfel de sărbătoare generală a
comunelor amintite în memoria ma-
relui Andrei, a fost cea dintâi dela
adormirea lui. Prin aceasta s'a văzut
și aci că golul ce l'a lăsat el între
noi se simte tot mai mult și că plângeri-
le după acest mare bărbat devin
din ani în ani tot mai mari. Dea-
de dăruie sărbătoare în memoria aco-
stui mare Archiereu să se eternizeze
la noi Români de ritul ort. orient.
din Transilvania și Ungaria, precum
eterne sunt faptele și numele lui.

Săcele, 1 Decembrie 1882.

D....

* (Părastas.) Duminecă în 5/17
Decembrie a.c. la 10^{a.m.}, ore
se celebră în biserică gr. or. din Brad
(comitatul Hunedoara) părastas pen-
tru odihnă susținutul repausatului Ma-
relui nostru Archiepiscop și Mitropo-
rul Andrei baron de Saguna, eară Lună
în 6/18 Decembrie tot în același temp
și loc, pentru odihnă susținutului de-
functului Nicolae I. Mihail țăton, proto-
presbiter gr. or. al tracului Zarand.

Consângenii, amici și cunoștu-
jii sunt invitați a participa în număr căt
de mare.

* (Postal.) Oficii nove postale
se deschid în 16 Decembrie n. în Bi-
lac și în Serătel.

* Hieronymi la cererea sa pro-
prie a fost dimensionat din postul de
secretar de stat și cu ocazia acestei
cauze se distins pentru serviciile sale ca
crucea de comandator a ordinului
Leopoldin, fără tacsă.

* (Monetă falsă) de 20 cr.
să vădă aici în Sibiu. Pe parte
pagerei, inscripție latină, pe par-
tea capului inscripție maghiară
cu semnele tiparului de Alba-Iulia.

* (Timpul) continuă a fi frumos.
Eri după ameași și riorat puțin.

* (Illuminare electrică) Ti-
misoara și acum și Seghedinul nego-
țează pentru introducerea iluminării
acestor cetăți cu lumina electrică.

* (Meteor) În 11 Decembrie n.
seara la 8 ore 45 minute a căut
în apropierea Clujului un meteor care
s'a spart în patru bucăți.

* (Ape mari.) Dela Panciova
se telegrafează că apa cresce repede.
Este de temut că va avea loc o cata-
strofă.

* (Deschidere a bursei).
Astădi la cară fixată s'a deschis Bursa
din București în prezența unui public
foarte ales și numeros reprezentate
fiind Banca națională prin trei direc-
tori, Banca României prin amândoi direc-
torii, precum și casele cele mai în-
semnate financiare.

Mai antâi s'a ținut un serviciu
divin de către doi preoți; după acea
sta d. Stefan Ioanid, președintele cam-
erei decomerci, a cunoscut, un discurs
la care a respuns d. ministru de lucrări
publice. Apoi d. Boambă, în calitate
de locțiitor de sindic, a cunoscut
domnia sa un discurs la care asemenea
nea a respuns d. ministru. În fine
s'a facut un inceput de operații, nego-
țându-se o mică cantitate de diferite
efecte.

De mâine încoară, Bursa va func-
tiona regulat în fiecare zi afara de
duminică și sărbători, dice "Resboiu-
de Joi".

Bursa de Viena și Pesta

Din 14 Decembrie n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aer tunc de 6%	115.69	115.70
Renta de aer tunc de 4%	85.29	85.35
Renta urmă de hârtie	84.40	84.50
Imprumutul drumurilor de forung	1.3.80	134.-
I emisiune de oblg. de stat delă drumul de fer oriental ung.	88.80	89.-
II emisiune de oblg. de stat dela drumul de fer oriental ung.	110.-	109.50
Oblg. de stat dela 1876 de al. drumului de fer orient. ung.	93.75	93.75
Obligatiuni ung. de rescompunere pământului	97.50	97.50
Obligatiuni ung. cu clausă de sorjire	95.25	65.50
Obligatiuni urbarie temesiana	97.50	97.-
Obligatiuni urb. temes. cu clausă de sorjire	95.-	95.-
Obligatiuni urbariale transilvane	98.50	99.-
Obligatiuni urbariale erosten-sile	99.-	98.50
Obligatiuni ung. de rescompunere decimale de vin	—	96.50
Sorjii unguresci cu premii	—	116.50
Sorti de regalare Tisza	108.30	108.75
Datorie de la stat dela în hârtie	76.35	76.75
Renta de aer austriacă în argint	94.80	94.75
Sorti de stat dela 1860	129.50	129.50
Achiziție de banchi austro-ung.	826-	825-
Achiziție de banchi de credit ung.	287.25	278-
Achiziție de credit austriac	285.60	286.25
London (pe poliță de trei luni)	119.05	119.05
Scrisori fonciare ale instituției „Albina”	—	100.-
Argint	—	5.84
Gălbini	5.65	5.84
Napoleon	9.47	9.47
100 marce nemțesci	68.50	58.46

Nr. 162 [311] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clasa a III-a Malomâlă în protopresbiteratul Mureș-Oșorheiului se deschide concurs intru înțelesul ven. ordinării consistoriale din 22 Octombrie 1881 Nr. 3051 pană inclusiv 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

a) 15 Jugere de pămînt comasate cu puțină pădure deschisulit computat venitul de juger a 20 fl. 300.

b) în horarul Șeșuci 1 jug. 121 stângini 25 fl.

c) în horarul Mirăstelui 2 jurer 941 stângini 60. fl.

d) dela botezuri a 20 cr. = 4 fl.

e) dela cununii și estrasc matrikulare a 2 fl. 8 fl.

f) îngropăcini 17 fl.

g) dela 60 familie a 1 merță de bucate terțialitatea compete cantorei lui 40 fl.

h) dela 60 familie căte o di de lucru a 30 cr. 18 fl.

i) Casă parochială grădină și Cimitirul 20 fl. Suma 492 fl.

Doritorii de a ocupa această parochie au de ași subterne petițiunile lor instruite conform statutului organic și regulamentului pentru parochii la subscrișul oficiu protopresbiteral al Mureș-Oșorheiului.

Dat în Mureș-Oșorhei în conțelegeră cu comitetul parochial, 21 Septembrie 1882.

Parteniu Trombităș de Betlen m. p., protopresbiter.

Nr. 241 [312] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei vacante Valea-Buzulului în protopresbiteratul gr. or. al Abrudului se deschide concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sunt:

1. Casă parohială cu două odăi, bucătării, sură și grăjdii;

2. grădină de legumi, lângă casa parohială;

3. folosirea cimitirului și a două fenețe de 3 car. de fén;

4. dela 80 case, căte o ferdelă de cuceruz, sfârmît, ferdelă de 16 cupă;

5. căte o di de lucru, și venitele stolare, care toate la olală dau un venit unual de 340 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au de ași subterne petițiunile instruite conform „statutului organic” și a regulamentului pentru parochii, la subscrișul oficiu protopresbiteral în Abrud, până la terminul mai sus indicat, cu observarea că concurențele arde a se prezenta în parohie în vre o di de Dumineacă, spre a căntă, și a se face cunoscut poporului respectiv.

Abrud, 1 Octombrie, 1882.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Abrudului în conțelegeră cu comitetul parochial.

Ioan Gall m. p.,
ppresbiter gr. or.

Nr. 147.

[309] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiuniei parochiale dela Sereca, protopresbiteral Orăștiei clasa III-a, se scrie a 3-oară concurs cu termin de 30 de zile dela I-ma publicare în jurnalul „Telegraful Roman.”

Emolumentele sunt acestea:
1. din casa alodială anuitat 100 fl. v. a.

2. dela 70 familii căte una ferdelă veche de 21 cupe vechi cuceruz sfârmît, căra dela văduve jumătate și una di de lucru.

3. Lemne de foc din pădurea comunie.

4. Venitul stolaru statorit în si nodul parochial.

Toate acestea aduc un venit anual de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie au de ași asternе petițiunile lor provădute cu documentele prescrise de statutul organic și regulamentul consorțului pentru parochii din 1878 oficiului protopresbiteral gr. or., din Orăștie.

Orăștie în 20 Noemvre 1882.
In conțelegeră cu comitetul parochial.

Nicolau Popovici m. p.,
ppresbiter.

Nr. 97.

[310] 3-3

CONCURS.

Incuvîntându-se din partea Veneabilului consistoriu arhiepiscopal instituirea unui capelan lângă bâtrânelul paroch și administrator protopresbiteral, Ioan Budzug în comuna Borgo-Doseni, — pentru ocuparea acestui post se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman.”

Venitele impreună cu acest post sunt:

a) dela 120 familii a 1 fl., 120 fl.

b) din toate venitele stolare 130 fl.

Suma 250 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post, au de ași trimite petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și a regulamentului consorțului pentru parochii, la subscrișul pâna la timpul indicat.

Borgo-Doseni în 25 Noemvre 1882.
In conțelegeră cu comitetul parochial.

Ioan Budzug m. p.,
adm. ppresbiter.

Viena! Paris! London!

Auditi și mirați!

A ministrărirea maselor a făltice „Mari fabrice

Anglo-Britice de Arțit” vinea mările fabrică parte prețul de vîngăr. Pe lângă trimitere suntem sănătatea rambursă de fl. 8.50 primește

ceva în un serv; forțe soldi de masă și de desert din arțit cel mai bun în Angio-Britic (cine mai multe costă prețul 40 fl.) și primește ca recompensă garanție în serviciu pentru remunerării 100 an alb.

6 cuipăi cu lama escoala de ofel.

6 cuipăi de acia verisimilă anglo-brit.

6 linguri de argint anglo-brit.

1 lingură de argint, de argint anglo-brit.

6 linguri massivă de latpe, de argint anglo-brit.

6 linguri massivă de desert de argint anglo-brit.

6 farfurii de desert de argint verisimil anglo-brit.

1 eserator escoala de piper sau d. zăcar.

6 pahare frumos massivă de oane.

6 linguri fine de oane de argint anglo-brit, de 30 cm. de lungă.

1 strănuitor de teă sortă cea în fină.

2 forme pompoase de salon

62 buchi.

Dovadă că suntem mai mare și mai puternici decât marfa noastră convine a reprezenta și să pedeșce, prin urma eori se consemnat și fără risipe.

Cine vrăză sărăcă marfă bună și solida, să se adreseze pe cătă mai este provizorie, cu toată increderea la

J. H. Rabinovitz, Viena.

Depozit central al fabricii de argint Anglo-Brit. II.

Schäffertsgasse 20.

Praf de curățit pentru serviciul de mai sus se

afează la mine pe secolul 15 or.

[301] 3-6

Filiile: Paris, London.

Scrisuri fonciare de 6% ale Institutului de credit și de economii „Albina” în Sibiu.

Acete scrisuri fonciare notează la bursa din Budapest aduc 6% interese și ofer siguranță cea mai mare, fiind coperite:

1. prin hipotecă înțrețină, care înțreține siguranță populară usitată și care în partea ei este mai mare și din moșie (realități de câmp). Conform legii aceste ipoteze servesc **exclusiv pentru asigurarea detinătorilor (posesorilor) de scrisuri fonciare** ceea ce se face evident în cartea fundinară la fiecare infabură;

2. prin un fond de garanță prescris prin lege de **200.000 florini**, elocat în efecte publice sigure.

3. prin **toată cealaltă avere** a institutului.

Cuponii de interes se plătesc fără de nici o subtragere la semestrul, în 1 Aprilie și 1 Octombrie a fie căruia an la cassa institutului în Sibiu, la filiala institutului în **Brasov** și la „Banca comercială ungăra” în **Budapestă**.

In toate aceste locuri se dau și imprumuturi pe scrisurile fonciare ale institutului până la 90% a valoarei lor de curs de 100% interese la an.

Scrisurile fonciare se răscumpără în întregă lor valoare nominală cel mult în 20 ani prin trageră la sorti în tot anul în luna Septembrie. Ele se afă de vîndare în cursul cărei și la

J. P. Kabdebo,

bancar în Sibiu.

Anunciu.

„Se caută un jude român agronom, absolut pentru timpul d-lă 1 Ianuarie 1883 a se adresa către **Nicolae Sandor** în **Oarda de Jos** posta Gyulafehérvár.”

[314] 2-3

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestimente și recusite bisericesci

de rit catolic și grec.

[305] 18-30

in Budapest, strada Vățului, Váczi utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdi, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapor. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

Comandă se efectuează prompt. — Obiectele, care nu vor conveni, se vor schimba cu altele

LOTERIA ESPOZIUNEI TRIESTINE.

Una soarte 50 cruceri

1000 nimeritori
in preț de
fl. 213.550

- 1 nimeritor principal: bani gata 50.000 floreni sau 8.800 galbini.
- 2 nimeritori principali: bani gata 20.000 floreni sau 3.500 galbini.
- 3 nimeritori principali: bani gata 10.000 floreni sau 1.750 galbini.
- 4 nimeritori principali: Colet și cercei cu brilante, preț 10.000 floreni.

Patru nimeritori: Scule de aur cu brilante și mărgele în preț de căte 5000 fl.

Cinci nimeritori: Scule diverse în preț de căte 3000 fl.

987 nimeritori în preț de căte 1000, 500, 300, 200, 100, 50 și 25 floreni.

Tragerea în 5 Ianuarie 1883.

Prețul sortiilor 50 cruceri

Comandă pe lângă achidere de 15 cr. pentru spese de postă sunt a se adresa

TRIESTE,
P. Grande N. 2. Despărțementul loteriei Espoziunei Triestine P. Grande N. 2.

Pentru primirea traficului de sorti a se adresa numai decât la adresa de mai sus.

Sorti se afă în Sibiu la institutul „ALBINA” și la redacția „Telegraful Roman”.

[315] 1-4